

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 70/08

14 października 2008 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-301/06

Irlandia / Parlament i Rada

RZECZNIK GENERALNY Y. BOT UWAŻA, ŻE DYREKTYWA W SPRAWIE ZATRZYMYWANIA DANYCH POSIADA WŁAŚCIWĄ PODSTAWĘ PRAWNĄ

Jego zdaniem, dyrektywa została w prawidłowy sposób przyjęta na podstawie traktatu WE, gdyż nie zawiera żadnego przepisu dotyczącego współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, który mógłby być objęty traktatem UE.

W kwietniu 2004 r. Francja, Irlandia, Szwecja oraz Zjednoczone Królestwo przedstawiły Radzie projekt decyzji ramowej, którego podstawą były artykuły traktatu UE dotyczące współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych. Projekt ten dotyczył zachowania przetwarzanych i przechowywanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub danych przekazywanych poprzez publiczne sieci łączności w celach zapobiegania, dochodzenia, wykrywania oraz ścigania przestępstw, w tym również terroryzmu.

Komisja stanęła na stanowisku, że podstawą prawną tej części tego projektu, która dotyczy obowiązków dostawców w zakresie zatrzymywania danych przez pewien okres, powinien być traktat WE, a w szczególności art. 95 WE, który umożliwia przyjęcie środków mających na celu ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

W grudniu 2005 r. Rada uznała, że dyrektywa powinna być przyjęta na podstawie traktatu WE i w dniu 21 lutego 2006 r. większością kwalifikowaną przyjęła dyrektywę w sprawie zatrzymywania danych¹. Irlandia i Słowacja głosowały przeciw.

Następnie Irlandia, popierana przez Słowację, zwróciła się do Trybunału o stwierdzenie nieważności dyrektywy z uwagi na fakt, że nie została ona przyjęta na właściwej podstawie prawnej. Irlandia uważa, że jedyną prawidłową podstawą prawną zawartych w dyrektywie środków są przepisy traktatu UE dotyczące współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych.

¹ Dyrektywa 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności (Dz.U. L 105, s. 54).

W swojej opinii **rzecznik generalny Yves Bot zaproponował, aby Trybunał oddalił skargę uznając, że dyrektywa została w prawidłowy sposób przyjęta na podstawie traktatu WE.**

Rzecznik generalny przypomniał, że akt przyjęty na podstawie art. 95 WE powinien mieć na celu poprawę warunków ustanowienia i funkcjonowania rynku wewnętrznego. W związku z tym zauważył on, że wiele państw członkowskich przyjęło przepisy dotyczące zatrzymywania danych przez dostawców usług i że te przepisy krajowe różnią się w istotny sposób, w szczególności jeśli chodzi o okres wymaganego zatrzymywania i rodzaj danych, które mają być zatrzymywane. Takie rozbieżności mogły zatem spowodować, że konieczne stało się zbliżenie przepisów krajowych.

Y. Bot zauważył, że zatrzymywanie danych przez dostawców usług łączności elektronicznej stanowi dla nich istotne obciążenie finansowe, które jest proporcjonalne do ilości zatrzymywanych danych oraz okresu ich zatrzymywania. Wynika z tego, że w braku harmonizacji przepisów dostawca usług łączności elektronicznej będzie musiał ponosić koszty związane z zatrzymywaniem danych, które będą różnić się w zależności od państwa członkowskiego, w którym zamierza on świadczyć te usługi. Takie różnice mogą stanowić przeszkody w swobodnym przepływie usług łączności elektronicznej i mogą utrudniać ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego łączności elektronicznej.

W rezultacie, rzecznik generalny uznał, że przyjęcie dyrektywy na podstawie art. 95 WE jest uzasadnione.

Jeśli chodzi o argument Irlandii, zgodnie z którym jedynym lub podstawowym celem dyrektywy jest dochodzenie, wykrywanie i ściganie poważnych przestępstw, rzecznik generalny przyznał, że nie ulega wątpliwości, iż powodem ustanowienia obowiązku zatrzymywania danych jest fakt, iż sprzyja on realizacji tego celu. Niemniej jednak, jego zdaniem sam fakt, iż dyrektywa dąży do tego celu nie jest wystarczający, aby uznać, że należy ona do dziedziny obejmującej współpracę policyjną i sądową w sprawach karnych.

Stwierdził on, że obowiązek zatrzymywania danych nie odpowiada rodzajom działań przewidzianych w tej dziedzinie. W związku z tym, rzecznik generalny podkreślił, że środki ustanowione w dyrektywie nie wiążą się z jakąkolwiek bezpośrednią interwencją organów ścigania państw członkowskich. Dyrektywa obejmuje środki, które poprzedzają podjęcie ewentualnych działań w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych. Nie harmonizuje ona kwestii dostępu do danych przez władze krajowe właściwe w zakresie ścigania ani kwestii dotyczącej wykorzystywania i wymiany tych danych między tymi władzami, na przykład w ramach dochodzeń karnych. Kwestie te, które jego zdaniem należą do dziedziny obejmującej współpracę policyjną i sądową w sprawach karnych, zostały w prawidłowy sposób wykluczone z przepisów dyrektywy.

Rzecznik generalny stwierdził, że w zakresie w jakim dyrektywa nie zawiera przepisów harmonizujących przesłanki dostępu do danych i wykorzystywania tych danych w celu prowadzenia działań właściwych państwom lub władzom państwowym i zagranicznym w związku z działaniami jednostek, a w szczególności żadnego przepisu mogącego wchodzić w zakres pojęcia „współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych”, nie mogła być ona przyjęta na podstawie traktatu UE.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują.

Sędziowie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich rozpoczynają właśnie rozpoznanie tej sprawy. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: DE, EN, EL, ES, FR, IT, NL, PL, SK

Pełny tekst opinii znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-301/06>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji, proszę skontaktować się z Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053

Nagranie wideo z odczytania opinii jest dostępne przez EbS "Europe by Satellite", serwis prowadzony przez Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną ds. Prasy i Komunikacji,

L-2920 Luksemburg, tel. (00352) 4301 35177 faks (00352) 4301 35249

lub B-1049 Bruksela, tel. (0032) 2 2964106 faks (0032) 2 2965956